

каквито по-късно даватъ Петко Славейковъ, Райко Жинзифовъ и др. Отъ рускитѣ поети, както казахъ, Чинтуловъ ще се е влиялъ не само въ формално отношение. И отъ славянофилитѣ сжщо тъй може да се допусне извѣстно влияние, макаръ анегдотътъ разказанъ отъ Грековъ за Хомяковия „Орелъ“ да не е много правдоподобенъ, особено въ подробноститѣ си (Юб. сб. с. 121—122). Но като се говори за влиянието отъ руски поети върху Чинтуловъ, трѣбва да се отбѣлжи, че никое отъ спазенитѣ негови стихотворения не напомня опрѣдѣленъ руски образецъ. — Нѣма положителни свѣдения, какви и колко други стихотворения е писалъ Чинтуловъ въ Одеса, но и това малко, което знаемъ, ни подсѣща за поетическитѣ интереси и блѣнове на одеския семинаристъ. Още по-малко сж извѣстни неговитѣ ученишки занятия въ семинарията. Изъ тогавашнитѣ му тетрадки е спазено само едно домашно упражнение — можеби най-интересното: „Справедливо ли е мнѣнието за прѣселването на душата?“ Постройката на тоя малкъ опитъ, навѣрно прѣвъ по рода си у насъ, както и логично стегнатата мисль въ него, говорятъ за добъръ и дисциплиниранъ умъ. Това упражнение наистина трѣбва да се отнесе къмъ послѣднитѣ години на Чинтуловото ученичество въ Одеса (Грековъ — Юб. сб. с. 115), но то все пакъ и днесъ изненадва. Напълно оправдана е за него оцѣнката „очень хорошо“, написана на тетрадката, навѣрно отъ съотвѣтния прѣподавателъ, и като работа на българинъ отъ онова врѣме, това упражнение остава интересенъ документъ изобщо за развитието на нашата философска мисль. Отъ друга страна то извиква прѣдположението за все пакъ по-особени отвлѣчени богословски интереси у Чинтуловъ²¹.

Общо казано, Русия е упражнила особено голѣмо влияние върху Чинтуловъ. Свободниятъ животъ тамъ, руската литература и общество, сж се явявали на поета прѣдимно съ хубавитѣ си страни, и той докрая на живота си запазва у себе си нѣкакъвъ культъ къмъ Русия.